उष्टिः,	वाशना,	विवशिषा,	वावशा;
वशनम्,	वाशनम्,	विवशिषणम्,	वावशनम्;
[1]वशित्वा,	वाशयित्वा,	विवशिषित्वा,	वावशित्वा;
प्रोश्य,	प्रवाश्य,	प्रविवशिष्य,	प्रवावश्य;
वाशम् २ } वशित्वा २ }	वाशम् २ } वाशयित्वा २ }	विवशिषम् २ } विवशिषित्वा २ }	वावशम् २; } वावशित्वा २; }

[2]उशिक्, [3]उशीरम्, [4]उशनाः.

(1575) " वष हिंसार्थः " (I-भ्वादिः-691. सक. सेट्. पर.)

'—वधे' इति वोपदेवः ।

वाषकः-षिका, वाषकः-षिका, विवषिषकः-षिका, वावषकः-षिका;
वषिता-त्री, वाषयिता-त्री, विवषिषिता-त्री, वावषिता-त्री;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकऋषतिवत् (179) ऊह्यानि। ल्युटि-वषणम्, क्विपि वट्-वड्-वषौ-वषः; इति। 'वष्यम्=भक्षितम्, वषिः=खाद्यम्, वषिता=उदरम्भरिः' इति काशकृत्स्नः।

(1576) " वस निवासे " (I-भ्वादिः-1005. अक. अनि. पर.)

'वस्यति स्तम्भने वस्ते, छादने वसयेत्, वसेत् ॥ [यजादिः। निवासे वासयेत् स्नेहे, वासयत्युपसेवने।' (श्लो. 187-8) इति देवः।
'अयं धातुः उभयपदी' इति कातन्त्रशाकटायनादयः।

वासकः-सिका, वासकः-सिका, [5]विवत्सकः-त्सिका, वावसकः-सिका;

---

1. क्त्वाप्रत्यये, 'न क्त्वा सेट्' (1-2-18) इति कित्त्वनिषेधात् न संप्रसारणम्।
2. 'वशेः कित्' (द. उ. 4-9) इति धातोरिजिप्रत्यये कित्त्वात् संप्रसारणम्। वष्टि उश्यतेऽसौ श्रेयोऽर्थिभिरिति उशिक्=अग्न्यादिः।
3. औणादिके [द. उ. 8-73] ईरनप्रत्यये, कित्त्वात् संप्रसारणे च रूपमेवम्। उश्यते तदिति उशीरम्=गन्धद्रव्यम्। उशीनरम् इति तु देशविशेषवाचकं शब्दान्तरम्।
4. 'वशेः कनसिः' (द. उ. 9-99) इति कनसिप्रत्यये, कित्त्वात् 'ग्रहिज्या—' (6-1-16) इत्यादिना सम्प्रसारणे रूपमेवम्। उशनाः=शुक्रः।
5. सन्नन्तात् ण्वुलि, धातुसकारस्य 'सः स्यार्धधातुके' (7-4-49) इति तकारे रूपमेवम्। एवं स्यप्रत्यये, सन्नन्तेषु सर्वत्रापि च ज्ञेयम्।